

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617010315
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8617010315.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.01.2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/149/2017 zo dňa 20.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/149/2017 zo dňa 20.05.2022 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom B., C. D. XXX/XX, uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v období od júna 2014 do 04.11.2015 predstieraním zabezpečenia účasti E. F. na obchodnej činnosti obchodnej spoločnosti LR Health & Beauty Systems, s.r.o., Ostrava a pod zámenkou nutnosti zaplatenia základného imania, ako aj zaplatenia za ním objednaný tovar (parfémy) od uvedenej spoločnosti z veľkoskladov v Českej republike za účelom jeho ďalšieho predaja v európskych štátoch a Turecku, so ziskom aj pre E. F., postupne od neho na rôznych miestach v meste Svidník vylákal sumu najmenej 14.255,- Eur a tiež 12.05.2015, 22.06.2015 a 20.07.2015 pod rovnakou zámenkou postupne vylákal od jeho manželky G. H. F. sumu spolu 5.500,- Eur, no účasť E. F. na obchodnej činnosti uvedenej obchodnej spoločnosti nezabezpečil, žiadny tovar neobjednal, ani prevzaté finančné prostriedky nevrátil a E. F. a G. H. F. tak spôsobil celkovú škodu 19.755,- Eur.

Za to mu bol uložený:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona a § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, výkonu uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá a súčasne ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným: E. F., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX B., škodu vo výške 14.255,- Eur (štmásťtisícdeväťdesiatpäť eur), G. H. F., nar. XX.XX.XXXX v Bardejove, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX B., škodu vo výške 5.500,- Eur (päťtisícpäťsto eur).

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku, odkazuje poškodeného, E. F., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX B. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu písomne obžalovaný odvolanie, v ktorom vytykal okresnému súdu, že podľa jeho názoru nerešpektoval a nedodrжал základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä však zásadu zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, pretože sa nezistili všetky okolnosti, ktoré treba v rámci trestného konania dokazovať a zásadu rovnosti resp. kontradiktórnosti konania a dal svojim postupom príčinu pochybovať o rovnakom prístupe tak k obžalobe, ako aj k obhajobe a to najmä jednostranným vykonaním dokazovania, nerešpektovaním zásady objasňovať okolnosti, ktoré svedčia v prospech obžalovaného, aby bolo objektívne možné konštatovať správnosť a spravodlivosť odvolaním napadnutého rozhodnutia. Odvolateľ hodnotil výpoveď poškodeného E. F. poukazujúc na to, že tento dňa 27.01.2017 do zápisnice o trestnom oznámení uviedol, že dobrovoľne dal obžalovanému finančné prostriedky ako vklady do podnikania a ďalšie poskytnutie peňažných prostriedkov boli poskytnuté ako pôžička, kde takto mal odovzdať celkom sumu vo výške 35.440,- Eur, pričom podľa názoru obhajoby nepôsobí dôveryhodne tvrdenie poškodeného, že raz požičal obžalovanému sumu vo výške 3.500,- Eur a raz sumu vo výške 1.500,- Eur, pričom pri výsluchu poškodeného dňa 24.03.2017 už uviedol, že tieto dve pôžičky v celkovej výške 2.550,- Eur už nežiada, aby boli predmetom tohto trestného konania a už uvádza novú sumu, ktorú mal obžalovanému odovzdať za účelom nákupu parfémov a ich následného predaja so ziskom a províziami, zaplataenia poplatkov, imania za vstup do obchodných vzťahov, ako aj z prostriedkov na účty v stávkových hrách, spolu vo výške 21.930,- Eur. Týmto okamihom sa poškodený pripojil k trestnému konaniu a uplatnil si náhradu spôsobenej škody vo výške 21.930,- Eur. Vytykal okresnému súdu aj to, že ustálil výšku preukázanej škody vo vzťahu k poškodenému E. F. na sumu 14.255,- Eur, pričom vychádzal iba z vyjadrenia poškodeného, že si do svojho zošita zaznamenával sumy peňazí vždy, keď sa stretol s obžalovaným. Tu odvolateľ poukazoval na to, že podľa jeho názoru iné dôkazy o tvrdenom odovzdávaní peňazí poškodeným obžalovanému neexistujú, a keď poškodený uviedol, že mu k 27.01.2017 obžalovaný nevrátil ani jediný cent, tak to sa pri jeho následnom výsluchu dňa 17.02.2017, ako aj na hlavnom pojednávaní ukázalo ako nepravdivé. To podľa obžalovaného platí aj o tvrdení poškodeného, že pri odovzdávaní peňazí boli prítomní otec poškodeného I. F. a manželka H. F., pričom v doplnení k trestnému oznámeniu zo dňa 17.02.2017 uviedol, že svedkom pri tom nebol nikto. Pri výsluchu zo dňa 24.03.2017 poškodený uviedol, že peniaze obžalovanému dávala aj jeho manželka G. H. F., pričom on bol pri tom prítomný, no z výpovede poškodennej G. H. F. zo dňa 03.03.2017 vyplýva opak. K otázke pôvodu finančných prostriedkov poškodených bolo poškodeným prezentované, že tieto hotovostné peniaze v prevažnej väčšine pochádzali zo skrine, kde ich mali mať údajne odložené, išlo o sumu približne vo výške 15.000,- Eur, pričom tieto peniaze im mali poskytnúť svokrovci, aby ich opatrovali, po poškodená uviedla, že od rodičov mali doma peniaze len vo výške 5.500,- Eur. Podľa názoru obžalovaného, ani jedno tvrdenie poškodeného nie je možné žiadnym spôsobom verifikovať, a tak tieto sa javia ako vymyslené, účelové a zavádzajúce, nezakladajúce sa na faktoch alebo objektívnych dôkazoch, keď ani údajná SMS správa medzi G. H. F. a obžalovaným spomínaná v trestnom oznámení nepreukazuje skutočnosti tvrdené poškodeným o odovzdávaní peňazí. Podľa názoru obžalovaného mali poškodení úmysel kriminalizovať ho, o čom podľa jeho názoru svedčil aj ich postoj domáhaniu sa vrátenia poskytnutých peňazí od obžalovaného spôsobom, že si zo spoločného stretnutia vyhotovili zvukový záznam bez vedomia a súhlasu obžalovaného, aby mali aspoň nejaký dôkaz o odovzdávaní peňazí. V konaní predložená nahrávka mala vzniknúť na konci októbra 2016 v priestoroch domácnosti poškodených, pričom trestné oznámenie bolo podané dňa 27.01.2017, teda nič nebránilo poškodeným, aby v prípade podozrenia o protiprávnosti konania obžalovaného upovedomili orgány činné v trestnom konaní, najmä po tom, ako sa malo uskutočniť stretnutie u advokáta J. K. v Stropkove v danej veci a nahrávku zrealizoval legálnym spôsobom. Tento podľa obžalovaného nepoctivý zámer poškodených demonštrujú a umocňujú rozsiahlo popísané poznámky, pre obhajobu doposiaľ neznámeho pisateľa, aj keď poškodený tvrdil, že poznámky písal on sám, z ktorých ale nie je zrejmé, kto peniaze odovzdal; komu ich odovzdal; v akej výške boli odovzdané peniaze; kedy došlo k odovzdaniu peňazí a kde, na akom mieste, v akej mene boli peniaze odovzdané; či provízia bola vyplatená alebo ešte len mala byť vyplatená, kým vyplatená a

v prospech koho, pričom v priebehu konania pred súdom poškodený uviedol na hlavnom pojednávaní dňa 27.08.2021, že ak nájde originál zošita, tak ho môže predložiť. Z vykonaného dokazovania podľa názoru odvolateľa vyplýva, že manželka poškodeného si žiadne poznámky nerobila, do zošita mal vpisovať poznámky len jej manžel, t.j. poškodený. Ani táto skutočnosť sa však na návrh obhajoby v priebehu konania pred súdom neoverila, teda kto bol skutočným pisateľom týchto poznámok a ani približný čas vzniku týchto poznámok, čo je podľa názoru obhajoby hrubé porušenie práva na spravodlivý proces, pretože v danom kontexte ide o argument, ktorý môže byť v prípade preukázania opaku pre verdikt súdu rozhodujúci a práve preto sa vyžaduje špecifická odpoveď práve na tento argument, čo však bolo zo strany okresného súdu odmietnuté. Takýto postup v danom prípade nesie dôsledky rozhodnutia formálneho, iba za účelom, aby bola naplnená jeho formálna podmienka s poukazom na ust. § 287 ods. 1 Trestného poriadku, a preto je nutné ho označiť za nezlučiteľný s čl. 6 Dohovoru. Podľa názoru obžalovaného, nepostačuje konštatovanie súdu, že poškodený pôsobil dôveryhodne. Podľa obžalovaného takéto vyčíslenie škody nemožno považovať za dostatočné, pretože poznámky, z ktorých vychádzal poškodený, mohli obsahovať akékoľvek údaje o sumách, mieste, čase a o účele ich použitia, podľa vôle pisateľa, pričom uvedené vyčíslenie nebolo nikdy podložené konkrétnymi dokladmi, svedkami alebo inými listinnými dôkazmi, čo nevyplýva ani zo vzájomnej elektronickej komunikácie medzi poškodeným a obžalovaným. Nie je podľa obžalovaného zrejme, podľa čoho si poškodený určoval, kedy peniaze obžalovanému dá a kedy už nie. Odpoveď, že jednoducho podľa toho, že si to takto zapísal do zošita nepostačuje v právnom štáte na uznanie viny a odsúdenie obžalovaného. Opak by podľa názoru obžalovaného znamenal vážny zásah do právnej istoty občanov a do dôvery v spravodlivú a zákonnú súdnu moc. Nemožno preto akceptovať neurčité vyjadrenie o uplatnení nároku na náhradu škody, nakoľko poškodený pri jej vyčíslení vychádzal iba zo svojich poznámok, pričom podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 27.08.2021 nie je tam uvedená konkrétna suma, ktorú reálne odovzdal obžalovanému. Podľa názoru odvolateľa, poškodení si neuplatnili nárok na náhradu škody riadne a včas v súlade s Trestným poriadkom. Oproti tomu obžalovaný poukazyval na to, že pri konfrontácii poprel všetky skutkové tvrdenia poškodených. Poukazyval na to, že z odôvodnenia rozsudku okresného súdu pritom vyplýva, že obžalovaný skutočne obchodoval so spoločnosťou LR Healt & Beauty Systems, s.r.o. od 19.08.2013. V prípade obchodovania so spoločnosťou LR Healt & Beauty Systems, s.r.o. ale vytkol okresnému súdu, že neakceptoval skutočnosť, že obžalovaný s touto spoločnosťou skutočne spolupracoval na základe inomínatnej zmluvy a realizoval v žalovanom období nákupy, ktoré sa mohli približovať k sume, ktorú od poškodeného mal dostať /nepresne súdom spočítané množstvo cca 70-tich nákupov x 80 až 120, Eur x obdobie od 06/2014 do 11/2015/. Za nepostačujúce označil odôvodnenie okresným súdom, že „obžalovaný v žiadnom prípade nerealizoval obchody a objednávky s touto spoločnosťou v takých objemoch ako to predstieral poškodenému“. Podľa názoru obžalovaného ak by sa aj pripustilo, že od poškodeného obžalovaný dostal určitú sumu na účely obchodovania so spoločnosťou LR Healt & Beauty Systems, s.r.o., čo preukázané nebolo, potom by mal byť záver okresného súdu obdobný, ako to uviedol v prípade stávkovania, pretože aj v podnikaní rovnako nie je možné s istotou očakávať, že vklady do podnikania sa v želanom čase v plnej výške vrátia. V danom kontexte potom nemohlo dôjsť k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, pretože táto predpokladá existenciu páchatel'a, ktorý uvedie niekoho do omylu, príčinnú súvislosť medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosti všetkých podstatných skutočností) a ňou vykonanou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením sa páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej. Omyl sa môže týkať skutočností minulých, prítomných aj budúcich, a musí byť nevedomý, nenásilný (skrytý) prostriedok, ktorým páchatel' vplýva na vôľu rozhodovania sa osoby vykonávajúcej majetkovú dispozíciu, o ktorom táto osoba nemá vedomosť, t.j. osoba vykonávajúca majetkovú dispozíciu nekoná pod fyzickým alebo psychickým nátlakom. Pri trestnom čine podvodu je podstatným, aby išlo o nezhodu predstavy s reálne existujúcou skutočnosťou (udalosťou), ktorú je možné objektívne overiť. Uvedením do omylu“ sa potom rozumie aktívne konanie páchatel'a, ktorý koná tak, aby vyvolal v inej osobe určitú subjektívnu predstavu (stav), ktorá sa však nezohoduje s objektívnou realitou. Dispozíciou majetkovej povahy, ktorú vykonáva osoba konajúca v omyle, sa rozumie určité majetkové plnenie, ktorým dochádza k škode na strane poškodenej osoby a zároveň k obohateniu na strane páchatel'a alebo inej osoby. Spravidla pôjde o odovzdanie (prenechanie, prevod) určitej veci (vecí, peňazí) z majetku poškodeného do dispozície páchatel'a alebo inej osoby. Aby mohlo ísť o naplnenie všetkých znakov trestného činu podvodu, je preto nevyhnutým, aby škoda na cudzom majetku a obohatenie iného mali základ (príčinnú súvislosť) práve v „podvodnom konaní“ páchatel'a (t.j. konaním, ktorým páchatel' iného uvádza do omylu, alebo využíva omyl iného). Vykonaným dokazovaním podľa názoru obžalovaného nebolo

preukázané, či v čase poskytnutia peňažných prostriedkov obžalovaný vedel, že tieto v dohodnutej dobe poškodeným nevráti, resp. že im ich nevráti vôbec. Práve naopak. Podľa tvrdenia poškodeného, úmysel obžalovaného mal byť taký, že obaja budú spolupracovať v obchode s firmou LR KLASIK, nakupovať parfumsy a následne ich predávať so ziskom. Pokiaľ okresný súd uveril poznámkam, z ktorých poškodený vychádzal, potom by mal uveriť aj informáciám tam uvedeným o zisku, o províziách a o vrátených peňazí poškodenému z obchodovania, pričom nejde o zanedbateľnú sumu. Teda peniaze od poškodeného boli obžalovanému poskytované dobrovoľne a nie súčasne s úmyslom, že tieto obžalovaný poškodenému nevyplatí resp. nepoužije na obchodovanie. Na základe takto prezentovaného skutkového priebehu deja by potom mal okresný súd dospieť k záveru, že v čase poskytovania peňažných prostriedkov obžalovaný predsa nemohol dôvodne predpokladať, že v budúcnosti nebude schopný splniť svoj záväzok /pozn. ak vôbec nejaký vznikol/ voči poškodenému a už vôbec nie v lehotách podľa predstáv poškodeného. Podľa názoru obžalovaného bolo preukázané, že investoval a zrealizoval obchody so spoločnosťou LR Health & Beauty Systems, s.r.o., a tak malo ísť potom o záväzkovo právny vzťah, na ktorý by sa nemali uplatňovať normy trestného práva, kde dostatočnú ochranu právneho vzťahu možno dosiahnuť prostriedkami inými, a to najmä ochranou civilnoprávnou. K ochrane cestou civilného práva podľa názoru obhajoby zo strany poškodených mohlo dôjsť kedykoľvek počas celého obdobia trvania vzťahu medzi poškodenými a obžalovaným, avšak títo si boli vedomí, že nedisponujú žiadnym dôkazom o odovzdávaní finančných prostriedkov obžalovanému a preto z dôvodu dôkaznej núdze by im súd v civilnom procese zrejme ich nároku nevyhoviel. Nič im rovnako nebránilo podchytiť danú situáciu písomnou formou napr. zmluvou, pričom vedomá nedbanlivosť zo strany poškodených ospravedlňovaná okresným súdom údajnou bezhraničnou dôverou nemôže byť dostatočným ospravedlňením pri nedodržaní obvyklej miery opatrnosti. Ďalej obžalovaný poukazoval na to, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je stanovená dvojitá kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna dvojročná a objektívna trojročná, resp. desaťročná, pričom ich začiatok je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho plynutia, jeho začiatku aj konca a ak skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu, ak je vznesená námietka premlčania. Vysvetľoval, že vzájomný vzťah týchto dvoch premlčacích dôb je taký, že ak skončí beh jednej z nich a je vznesená námietka premlčania, právo sa premlčí a nemožno ho priznať. Dodal, že dňa 27.01.2017 podal v tejto veci poškodený trestné oznámenie a dňa 03.03.2017 podala v tejto veci trestné oznámenie poškodená, pričom právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, a tak keď podľa vyjadrenia poškodeného, že tento mal odovzdávať finančné prostriedky obžalovanému prvýkrát už v období mája 2014, a nedostal od neho žiadne potvrdenie a ani on sám na vlastnú škodu nevyprodukoval žiaden relevantný dôkaz o odovzdaní a prevzatí peňazí, hoci v tom čase o vzniku škody vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol, bolo podľa obžalovaného evidentné, že k časti nároku poškodeného za obdobie od mája 2014 do 27.01.2015 námietka premlčania bola vznesená dôvodne. Kamarátstvo a dôverný vzťah medzi osobami, ktoré nie sú ani navzájom osobami blízkymi, v rodinnom alebo obdobnom pomere, nemôže byť podľa obžalovaného v žiadnom prípade bez ďalšieho (napr. obmedzená spôsobilosť na právne úkony, psychická porucha, vysoký alebo nízky vek, užitie návykových látok a podobne) ospravedlňením nedbanlivostného konania ako konania odporujúceho zdravému rozumu poškodeného a zneužitie obvyklej miery opatrnosti, prostriedkom na poškodenie obžalovaného. Odvolateľ sa vyjadril aj k vkladom určitých súm peňazí, ktoré podľa názoru okresného súdu neboli kryté príjmami obžalovaného. Uviedol, že je invalidný dôchodca, tak invalidný dôchodok je jeden z príjmov v monitorovanom období. Vysvetľoval, že tento dôchodok poberá od roku 2005, no v uvedenom období to však nebol jediný príjem, keďže od 01.05.2013 bol aj živnostníkom v oblasti fitness poradenstva a v samotných výpisoch z účtu sa dokladujú aj ďalšie príjmy a zároveň dokladujú aj to, že ani jediná platba nepochádzala od poškodených. Nesúhlasil potom s tvrdením súdu, že v tom čase nemal dostatočné príjmy, lebo mal vtedy dostatok príjmov, čoho dôkazom sú podľa obžalovaného aj úvery, ktoré mu boli v tom čase poskytnuté niekoľkokrát, samotné vklady nie sú považované za adekvátny obrat, ak ich dotýčny vkladá sám. Bolo podľa odvolateľa zjavné, že súd položkám neporozumel, keď na záver konštatoval nedostatok príjmov. Práve položky, ako TIPOS boli príjmami, doslova hotovosťou, ktorá sa získala výhrami z mikroplatieb kreditov EASY kariet. Kredity sa však na uvedených kartách zbierali niekoľko rokov. Niektoré karty boli ešte z čias Eurotelu. Časom tam vznikli zostatky, ktoré spolu s bonusmi tvorili niekoľko tisíc eur. Až v roku 2012 prišla možnosť mikroplatieb na športové stávky. Po dôkladnom prepočte indexu a kurzu v stávke bol výsledok taký, že aj pri tzv. poistení protistávky bude v pluse, nakoľko reálne dobitý kredit bol 100,- Eur z celkovej sumy 150,- Eur a bonusový kredit bol 50,- Eur. Tento kredit /aj dobitý aj bonusový/ sa použil na stávky a tým pádom sa premenil na hotovosť. Výsledkom toho bolo to, že na jeho účet zo strany TIPOS národná lotériová spoločnosť boli poukazované pravidelne výherné položky ako je vidno vo výpisoch z účtu obžalovaného.

Vo výpisoch je relatívne veľa položiek z Tiposu, no išlo o finančné prostriedky patriace jemu osobne, ktoré sa roky skladali na easy kartách a takto sa previedli na účet v banke. Takže v tom čase mal dostatok príjmov, o čom svedčia aj poskytnuté úvery zo strany VUB Banky, a.s., ktoré nebolo možné získať bez dokladovania príjmov žiadateľa. Druhou časťou bola jeho aktivita na stávkových kontách. Časť peňazí bola použitá na zaplatenie objednávok od spoločnosti LR Health & Beauty Systems, s.r.o., a teda nemožno dôvodne konštatovať, že sumy vkladané na hráčske kontá neboli kryté jeho príjmami. V podstate na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok.

Na základe obžalovaným podaného odvolania postupoval Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k nasledovným záverom.

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená nárok na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Z opačného pohľadu možno povedať, že neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. (I. ÚS 19/02, I. ÚS 50/04, I. ÚS 59/04).

Pokiaľ teda ide o odlišný názor strany trestného konania na hodnotenie vykonaných dôkazov, nie je pre súd záväzný, nakoľko súd postupuje pri hodnotení dôkazov na základe zákonného oprávnenia a povinnosti uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, a preto, pokiaľ sa súd od názoru hodnotiacej strany trestného konania odchýli, no dodrží pravidlo stanovené v tomto ustanovení Trestného poriadku, nedochádza tým k porušeniu práv tejto strany trestného konania.

Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005).

Aj z judikatúry ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania.

V posudzovanej trestnej veci pred súdom prvého stupňa bolo vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné a okresný súd tieto dôkazy podrobil hodnoteniu postupom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Aj s ohľadom na povahu odvolacích námietok je namieste dodať nasledovné.

Okresný súd rozhodoval o obžalobe Okresnej prokuratúry Svidník podanej dňa 9.11.2017 na obžalovaného A. B. obžalobu pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkom základe, že

v období od júna 2014 do 04.11.2015 predstieraním zabezpečenia účasti E. F. na obchodnej činnosti obchodnej spoločnosti LR Health & Beauty Systems, s.r.o., Ostrava a pod zámienkou nutnosti zaplatenia základného imania, ako aj zaplatenia za ním objednaný tovar (parfémy) od uvedenej spoločnosti z veľkoskladov v Českej republike za účelom jeho ďalšieho predaja v európskych štátoch a Turecku, so

ziskom aj pre E. F. a tiež pod zámienkou zaplattenia vkladov na stávkové hry realizované stávkovými spoločnosťami Tipos, Lureta, Niké a Fortuna za účelom výhier pre E. F. postupne od neho na rôznych miestach v meste Svidník vylákal 21.930,- Eur a tiež 12.05.2015, 22.06.2015 a 20.07.2015 pod zámienkou zaplattenia za ním objednaný tovar (parfémy) od obchodnej spoločnosti LR Health & Beauty Systems, s.r.o., Ostrava z veľkoskladov v Českej republike za účelom jeho ďalšieho predaja so ziskom pre E. F. a G. H. F., postupne vylákal od G. H. F. 5.500,- Eur, no účasť E. F. na obchodnej činnosti uvedenej obchodnej spoločnosti nezabezpečil, žiadny tovar neobjednal, výhry v stávkových spoločnostiach E. F. neodovzdal, ani prevzaté finančné prostriedky nevrátil a E. F. a G. H. F. tak spôsobil celkovú škodu 27.430,- Eur.

Dokazovanie prebiehalo v situácii, že obžalovaný využil svoje právo a odoprel vypovedať. Počas konfrontácií v prípravnom konaní s poškodeným E. F. a poškodenou G. H. F., na ktoré v podanom odvolaní obžalovaný odkazoval, ho obaja poškodení priamo a vzájomne usvedčovali. Samozrejme, bolo namieste hodnotiť len dôkazy, ktoré sa stali súčasťou dôkazov vykonaných v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní. Priamo ho tak usvedčovala vlastná výpoveď svedka, poškodeného E. F. na hlavnom pojednávaní. Poškodený potvrdzoval, že to bol obžalovaný s ktorým sa dlhé roky poznal, kto mu niekedy v období júna alebo mája 2014 navrhol, že je možnosť obchodovať s parfumami so zahraničnými firmami a zároveň mu stanovil podmienky účasti na tomto podnikaní a to, že je potrebné vložiť do toho obchodu základne imanie 1.500,- Eur tak, že 1.500,- Eur mal vložiť poškodený a 1.500,- Eur mal vložiť aj obžalovaný. Obžalovaný mu vravel, že sa založí zmluva, a že to má všetko podchytené právnikmi, spomínal nejakého právnik z Prešova, ktorý zmluvy pripraví. Preto mu poškodený peniaze vo výške 1.500,-Eur odovzdal a ten ho asi o 3 mesiace ubezpečoval, že všetko je v poriadku, a že má nejaké objednávky, ukazoval mu aj v mobile ako vyzerajú parfumy, ktoré mal objednať a v súvislosti s tým pýtal na výplatu objednávok ďalšie peniaze. Objednávky sa stále navyšovali, a preto poškodený obžalovanému poskytoval ďalšie sumy peňazí, pričom peniaze sa zo strany poškodeného platili tak, že aj pokiaľ išlo o vstupné poplatky aj o peniaze na objednávky, tak rovnakú sumu ako platil poškodený, obžalovaný mu tvrdil, že platí tiež. Peniaze obžalovanému odovzdával v hotovosti, najčastejšie na parkovisku Slovenskej sporiteľne, alebo na parkovisku pred Billou vo Svidníku, a to bez prítomnosti iných osôb. Obžalovaný ho v tej dobe ubezpečoval, že mu môže veriť a tak si myslel, že obžalovaný je kamarát. V období od júna 2014 do novembra 2015 mu odovzdal peniaze vo výške 21.930,- Eur, avšak žiadne zisky zo spoločných obchodov nedostal. Obchodovanie sa malo týkať spoločnosti, ktorej pomery neoveroval, pretože veril obžalovanému a veril, že je to jeho dobrý kamarát. Na druhej strane sa obžalovaného pri odovzdávaní peňazí vždy pýtal na zmluvy, ktoré mu spomínal a takisto aj na objednávky, ale obžalovaný ho stále ubezpečoval, že zmluvy budú a že má byť spokojný. Jeho dôvera došla tak ďaleko, že hoci na použitie prostriedkov od svokrovcov nemal poškodený súhlas od svokrovcov, no obžalovaný ho tak opantal, že aj peniaze svokrovcov použil na spoločný obchod a nevyžadoval ani žiadny doklad o odovzdaní peňazí, pretože peniaze obžalovanému dával vždy na ruku. Na druhej strane ale si rukou písal poznámky doložené v spise tak, že vždy, keď sa s obžalovaným stretli, tak si poškodený zapísal poznámky ohľadom objednávok a takisto si poznámku urobil vo svojom zošite aj obžalovaný. Toto používal samotný obžalovaný, ktorý mu na základe týchto zápisov povedal, že koľko ešte peňazí potrebuje a poškodený mu následne uvedenú sumu priniesol. Reálny stav poškodený odhalil až koncom roka 2016, keď žiadal od obžalovaného, aby mu ukázal, kde sa peniaze zo ziskov nachádzajú, na čo sa mu obžalovaný začal vyhovárať, že má účet niekde v Poľsku, v Krakowe, nevedel mu vo svojom notebooku ukázať stav na tomto účte a vyhovárať sa, že potrebuje nejaké kódy k účtu, preto v ďalších dňoch spoločne išli za právnikom JUDr. Marekom Bujdošom do Stropkova, kde obžalovaný začal rozprávať úplne iné veci, aké dovtedy uvádzal. Následne postupoval na radu tohto právnik a podal trestné oznámenie. Neskôr mu už ani obžalovaný ani jeho otec nedvíhali telefón a žiadnym spôsobom sa s nimi nedalo skontaktovať. Neskôr mu na jeho naliehanie v rámci obchodovania s parfumami raz doniesol 2.000,- Eur. Potvrdil, že peniaze, ktoré predstavovali výhru, mu obžalovaný skutočne vyplácal, avšak keď ho požiadal, aby mu vrátil sumu, ktorá bola vložená ako základný vklad, tak tieto peniaze, ako neskôr tvrdil obžalovaný, sa už vybrať nedali a tieto mu nevrátil. Poškodený k zdrojom svojich použitých peňazí tvrdil, že do obchodovania s obžalovaným vkladal jednak nasporené peniaze, ktoré mali na rodinnom účte vo VÚB banke, išlo o približne 6.300,- Eur a taktiež mu odovzdal peniaze, ktoré mali od svokrovcov. Svokrovci im peniaze zverili, aby ich opatrovali a mali tak okolo 15.000,- Eur. Okrem toho poškodený tiež potvrdil, že obžalovaný mu vyplácal peniaze z tipovania.

Okresný súd správne poukázal na podrobnú výpoveď poškodeného E. F. k dátumom, sumám odovzdaným obžalovanému v súvislosti s predstieranými objednávkami, i s tipovaním ako aj k tomu, či si tieto zapísal. Po zistení súladných poznatkov oproti vykonaným zápisom sa odvolací súd nemá dôvod odchyliť od hodnotenia odôvodnenosti podanej obžaloby, ktoré podal v odôvodnení napadnutého rozsudku už súd prvého stupňa. Písomné poznámky obsahujú údaje o dátumoch evidovania, pôvode peňazí aj označenie účelu, a tak pokiaľ ide o pôvod peňazí zodpovedá výpovedi poškodeného, že peniaze bral, z vlastných odložených peňazí. Zo svokriných potvrdil sumy 400,-Eur a 1000,-Eur. Niet dôvod pochybovať, že pri týchto ústnych dohodách došlo aj k tomu, že až dňa 27.10.2016 mu obžalovaný vyplatil z obchodovania s parfumami jednorazovo sumu 2.000,- Eur.

Ďalším svedkom, ktorý obžalovaného priamo usvedčuje a zároveň potvrdzuje hodnovernosť výpovede poškodeného E. F. je poškodená G. H. F., ktorá potvrdila dlhoročné priateľstvo obžalovaného a poškodeného a potvrdila, že v roku 2014 jej manžel povedal, že ho oslovil obžalovaný, že je možnosť spoločne obchodovať s parfumami a tak s tým súhlasila, pričom ona osobne obžalovanému odovzdala na tieto účely v máji 2015 sumu 2.000,- Eur pri fontáne pri Okresnom úrade vo Svidníku a v júni 2015 mu odovzdala sumu 1.900,- Eur. V júli 2015 mu odovzdala opäť pri fontáne pri Okresnom úrade vo Svidníku sumu 1.600,- Eur, spolu teda išlo o sumu 5.500,- Eur. Peniaze, ktoré odovzdala obžalovanému boli rodičovské, ktoré jej dala jej mama a keďže v tom čase doma nemali iné peniaze, tak použila tieto. Ohľadom peňazí, ktoré odovzdával obžalovanému manžel uviedla, že si vždy doma povedali, kedy manžel a v akej sume odovzdával peniaze obžalovanému, išlo o rôzne sumy napr. 1.700,- Eur, 2.000,- Eur, 1.600,- Eur a boli určené na nákupy parfumov, alebo, ako to obžalovaný uvádzal, na vstupy do ďalších štátov. Poškodený tieto peniaze odovzdával po práci na parkovisku Slovenskej sporiteľne a pri Bille vo Svidníku, ona toho svedkom síce nebola, ale potvrdila, že poškodený mal doma zošit a tam si to všetko zapisoval. Potvrdila aj okolnosti, o ktorých vypovedal poškodený v súvislosti s rozhodnutím podať trestné oznámenie na obžalovanému a vyhýbavé správanie sa obžalovaného po ukončení odovzdávania peňazí.

Aj výpoveď svedka I. F., napriek tomu, že je otcom poškodeného E. F., vecne a súladne s ostatnými vykonanými dôkazmi potvrdzuje spôsob konania obžalovaného, ktorý si upevňoval dôveru na základe menších investícií lákaných od obete aby následne vylákal omnoho vyššie sumy peňazí. Uvádzal, že mu poškodený pravidelne začiatkom mesiaca dával okolo 300,- Eur s tým, že sú to peniaze od obžalovaného a ide o výhry z vložených peňazí. Svedok dodal, že jeho osobne obžalovaný oslovil či nechce zvýšiť vklad, s čím tak svedok súhlasil a odovzdal poškodenému 1.500,- Eur, aby ich dal obžalovanému. Do augusta 2016 mu syn pravidelne začiatkom mesiaca nosil výhry od 300,- do 500,- Eur. V auguste 2016 svedok I. F. potreboval peniaze, preto oznámil obžalovanému, že chce hru ukončiť a žiadal ho o vrátenie vkladu v sume 5.000,- Eur. Obžalovaný sa vyhovára na rôzne prekážky. To, že si svedok vysvetlil svoje záležitosti tak, že po prerátaní peňazí, ktoré mu boli postupne vyplatené ako výhry zistil, že sa mu prakticky vrátil celý vklad vo výške 5.000,- Eur a teda mu žiadna škoda nevznikla, na spôsobe páchania trestného činu zo strany obžalovaného nič nemení. To potvrdzuje aj jeho výpoveď týkajúca sa priamo skutkovej vety napadnutého rozsudku, keď uvádzal, že pred zimou v roku 2016 mu poškodený povedal, že aj on s manželkou dali obžalovanému veľkú sumu peňazí na nákup parfumov a obžalovaný im ich nevrátil. Svedok popísal v podstate zhodne s výpoveďami poškodených Oleárových vyhýbavé správanie sa obžalovaného po tom, ako poškodení prestali obžalovanému peniaze odovzdávať a snažili sa už len o vyriešenie konania obžalovaného.

Oproti tomu otec obžalovaného, svedok G. B., rovnako ako obžalovaný odmietol vypovedať, a tak svojim postojom ani nevyvrátil ani nepotvrdil dôvodnosť obžaloby podanej na jeho syna. Svedok J. G. K. nevedel ani vylúčiť ani potvrdiť, vzhľadom na množstvo ľudí, ktorí za ním chodia, a tak ani v tomto nebola výpoveď poškodeného spochybnená. Prečítané písomné poznámky poškodeného, ktoré boli riadne a hodnoverne poškodeným vysvetlené sa potom aj podľa názoru odvolacieho súdu zaradili medzi dôležité usvedčujúce dôkazy.

Dôkazy, na ktoré súd prvého stupňa poukazoval v odôvodnení napadnutého rozsudku ako na dôkazy, ktoré potvrdzovali majetkovú situáciu poškodených, aj podľa názoru odvolacieho súdu boli dostatočne na to, aby reálne disponovali sumami, ktoré, ako vypovedali boli obžalovaného v tomto podvodnom konaní obžalovaného odovzdávané.

Nie je vylúčené, že obžalovaný tipovaním v rozhodnom období zarobil nejaké peniaze, no výšku takého zárobku nevyššiel a dokonca nevrátil ani základný vklad. Popísal len metódy, ako sa mal k majetku z tipovania dostať. Tipovanie vo svojej podstate je ale činnosť neistá, nestabilná z hľadiska dosahovania príjmu a nie je vylúčené, že v skutočnosti, keď už teda podvádzaním svojho kamaráta a jeho manželky

pod falošnou zámienkou vylákal postupne takú sumu, nebola úspešná. S týmto nie je v rozpore ani skutočnosť, že mimo to čerpal aj úvery takmer vo výške 15.000,- Eur. Pokiaľ potom súd hodnotí transparentné, a teda hodnoverné bankové aktivity obžalovaného v rozhodnom období, dozvedá sa, že obžalovanému boli pravidelne mesačne na účet pripisované sumy invalidného dôchodku vo výške cca 365,- Eur a príspevku z ÚPSVaR vo výške 18,39,- Eur a 33,09,-Eur, no od spoločnosti LR Health & Beauty sa prvá platba objavuje v mesiaci jún 2014 len vo výške 7,54,- Eur, od augusta 2014 sú mu na tento účet pravidelne mesačne pripisované sumy rádovo okolo 20,- Eur od tejto spoločnosti a v decembri 2014 suma 68,- Eur, v septembri 2015 suma 50,38 Eur. Ani ďalšie konkrétne skutočnosti zistené k možnosti a schopnosti príjmu, ktorý by umožňoval obžalovanému plniť to, čo poškodenému sľuboval, oproti výrazne vyššej hodnote toho, čo od poškodených podvodným konaním získal, nenasvedčujú dôvodnosti podaného odvolania.

Čo je vo vzťahu k jednoznačnému preukázaniu samotného úmyslu obžalovaného podvodne konať voči poškodeným zrejme, že zo správy od spoločnosti LR Health & Beauty Systems, s.r.o. jednoznačne vyplynula nespôsobilosť obžalovaného vstupovať právne do orgánov tejto spoločnosti. Obžalovaný bol totiž len spolupracovníkom tejto spoločnosti, a to od 19.08.2013 na základe zmluvy o spolupráci a z pripojenej prílohy je zrejme, že v období rokov 2014 - 2015 uskutočnil približne 70 nákupov, pričom hodnota týchto nákupov sa pohybovala len od 80,- Eur do 120,- Eur a len v jednom prípade bola hodnota objednávky 496,58,-Eur. Tomu zjavne nezodpovedali požiadavky obžalovaného na dotácie od poškodených, pričom išlo len o spolupracovníka, ktorý nemal podklad na to, aby mohol sa stať spoluvlastníkom tejto firmy zaplatením nejakého základného imania a že obžalovaný vedel, že sú mu pripisované provízie len vo výške 20,- Eur. Teda obžalovaný v žiadnom prípade nerealizoval obchody a objednávky s touto spoločnosťou v takých objemoch ako to predstieral poškodenému, keď od neho požadoval omnoho vyššie vklady, než ako mal sám zisky. Naopak v tomto období bol stále aktívny v stávkovaní a na hráčske kontá vkladal také sumy peňazí, ktoré neboli kryté inými jeho príjmami, čo vyplýva z výpisu z hráčskeho konta jednotlivých stávkových spoločností. Na tieto evidentne potreboval dotácie a tieto získaval predstierajúc iný účel práve zneužívajúc dôveru poškodených. Zvyšoval svoju dôveryhodnosť tým, že navonok oddeľoval tipovanie od predstieraného projektu. Mal teda motív i príležitosť predmetný zločin pokračujúco páchať.

Obžalovaný je od 27.04.2005 poberateľom invalidného dôchodku a od 01.01.2009 je mu vyplácaný peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla, pričom nie je evidovaný ako vlastník nehnuteľností a tiež nie je vedený ako vlastník/držiteľ motorového vozidla. K jeho pracovnej aktivite toľko, že v období od 01.05.2013 do 12.12.2016 vykonával na základe živnostenského oprávnenia poradenskú činnosť v oblasti zdravého životného štýlu a zdravej výživy pod obchodným menom A. B. - Global Fitness, no následne počas ďalších dvoch rokov bolo pozastavené. Obžalovaný je zjavne zaťažený dlžobami, keďže bolo zistené, že voči obžalovanému je vedených 10 exekučných konaní za obdobie rokov 2019 - 2022, ktoré boli nepochybne výsledkom jeho dlhov z minulosti.

Stupeň dôvery poškodených voči obžalovanému nebol vysoký bezdôvodne, pretože obžalovaného poznali ako dlhoročného osobného priateľa, ktorý im v smere úspešného tipovania v podstate sľuby plnil, pričom však akonáhle nadobudli pri konfrontácii s obžalovaným na pôde kvalifikovaného právnicka pri poskytnutí právnej rady podozrenie, že ich obžalovaný v skutočnosti zavádza a vysoko pravdepodobne zneužíva ich dôveru, okamžite mu prestali peniaze poskytovať a trvali na tom, aby svoje sľuby podložil dôkazmi. Nešlo pritom o žiadnu pôžičku ale o investíciu, ktorá bola, v zmysle obžaloby prokurátora, však krytá len predstieranými sľubmi obžalovaného.

K ďalším námietkam obžalovaného sa žiada uviesť, že aj odvolací súd uveril usvedčujúcim výpovediam poškodených, pretože ich výpovede boli od prípravného konania stabilné, konzistentné a zodpovedali aj listinným dôkazom. Pokiaľ si poškodený viedol zoznam súm, ktoré obžalovanému poskytol, tak k tomu treba povedať, že jeho výpoveď súhlasí s týmito údajmi, ktoré sú dostatočne významné na to, aby dokladovali účel a rozsah vyplatených súm. Poškodení potvrdili priebežné zapisovanie týchto údajov a nebolo preukázané, že by išlo o účelovú listinu. Pre početnosť v podstate rovnakého spôsobu a okolností trestného činu, ktorý bol spojený aj jednoliatym ziskuchtivým motívom obžalovaného a skutočnosťou, že je úplne nelogické, aby poškodení, u ktorých nebol zistený žiadny motív k účelovému, nepravdivému usvedčovaniu obžalovaného, ktorého osobne poznali a mali s ním pôvodne dobré vzťahy, nie je možné bagatelizovať ako nejaké nepodstatné skutočnosti. Naopak ide o skutočnosti zvyšujúce dôvodnosť obžaloby. Preto sa odvolací súd nestotožnil s hodnotením usvedčujúcich dôkazov podaného odvolateľom.

Na tomto mieste odvolací súd ďalej odkazuje na podrobný popis obsahu jednotlivých vykonaných dôkazov, ktorý bol podaný okresným súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku a nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvorí jeden celok, dôkazy boli súdom prvého stupňa vykonané zákonným spôsobom a sú tak v plnom rozsahu procesne použiteľné, v záujme zachovania prehľadnosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia na nich, bez ich zopakovania, odvolací súd odkazuje. Nemožno sa stotožniť s názorom odvolateľa, že by išlo o tvrdenie proti tvrdeniu, pretože vykonané dôkazy, na ktoré poukazoval okresný súd nielen jednotlivo ale aj v ich vzájomných súvislostiach jednoznačne obžalovaného usvedčovali.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že správanie obžalovaného voči poškodeným bolo zneužitím ich dôvery, pričom obžalovaný sofistikovane postupoval kryjúc sa za vyplácanie výhier z občasného tipovania v prospech poškodeného, či dokonca otca poškodeného. Na rozdiel od dohôd, na základe ktorých obžalovaný vyplácal poškodenému výhry bez toho, aby mu uhradil aj vklady aj odvolací súd bol toho názoru, že v tomto smere nedošlo k podvodu, lebo podstatou tipovania je vyššia miera neistoty, ktorú poškodený prijal a teda nebol uvádzaný do omylu v otázke splnenia nejakej predstieranej istoty obžalovaného, že naozaj vyhrá. Okresný súd správne v tomto smere upravil skutkovú vetu. Oproti tomu ale sľubovaný vstup poškodeného do firmy, ktorú mu ponúkal obžalovaný ale obžalovaný objektívne nemohol splniť, lebo nebol ani konateľom ani spoločníkom tejto firmy podnikajúcej s parfumami, pričom príjem z tejto firmy, ktorý bol vyplácaný obžalovanému jednoznačne nedosiahol takú výšku aby svedčil o jeho skutočnej snahe zabezpečiť adekvátnu návratnosť takých vysokých investícií, aké vylákal od poškodených. Systematicky zneužíval dôveru poškodených. Takéto správanie vedie k trestu, ktorý bude vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'ovho prístupu k prirodzenej vlastnosti ľudí spoliehajúcich sa na pravdivosť a vzájomnú úctu v medziľudských vzťahoch, teda na vieru v česťnosť, dodržanie sľubov a serióznosť toho, s kým jednajú.

Súd prvého stupňa správne upraviac skutkovú vetu dospel k záveru, že obžalovaný úmyselne naplnil všetky znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Ani v otázke druhu a výmery trestu súd prvého stupňa zásadne nepochybil. Podľa § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

K zistenému pomeru a druhu poľahčujúcich a prirážajúcich okolností v zásade niet čo k odôvodneniu napadnutého rozsudku dodať. Pokiaľ okresný súd rozhodol uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici jeho výmery, možno poukázať na zákonnosť a dôvodnosť takého rozhodnutia, nakoľko ide o trest zohľadňujúci požiadavku primeranosti trestu ako prostriedku dosahovaného aplikovaním zásady zdržanlivosti, ktorou sa dosahuje samotný účel trestu v podmienkach Slovenskej republiky. Rozhodnutie o podmienčnom odložení výkonu trestu odňatia slobody s uložením probačného dohľadu zodpovedá požiadavke, že na nápravu obžalovaného a na zabezpečenie ochrany spoločnosti výkon uloženého trestu prísnejšieho nie je nevyhnutný. Nízka miera narušenia tohto páchatel'a zohľadňuje jeho doterajší život, počas ktorého sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, a ktorý je pozitívne hodnotený zo strany Mesta Svidník. Možno uzavrieť, že v tomto prípade došlo u obžalovaného skôr k výnimočnému vybočeniu z medzí riadneho života. Predmetnej trestnej činnosti sa pritom dopustil pomerne dávno, od júna 2014 do 04.11.2015, pričom v takom treste sa v prospech obžalovaného zohľadňuje aj doba trestného konania. Nebolo potom potrebné zasahovať ani do výroku o výmere trestu odňatia slobody. Vážnejší následok trestnej činnosti v podobe výšky škody bolo namieste zohľadniť v rámci uloženého probačného dohľadu. Záujem na individuálnej a generálnej prevencii skutočne vyžaduje sprísniť probačný dohľad o povinnosť spočívajúcu v príkaze oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať. Nemožno opomenúť, že obžalovaný napriek príjmom z typovania a z invalidného dôchodku svojim podvodným konaním od poškodených vylákal v skutkovej vete napadnutého rozsudku uvedené vysoké sumy peňazí v priebehu jeden a pol roka neváhajúc zneužiť

ich dôveru márnymi sľubmi, keď navyše, napriek trvaniu trestného konania škodu z podstatnej časti doposiaľ neuhradil.

Pri komplexnom hodnotení všetkých požiadaviek § 34 Trestného zákona nebolo teda odôvodnené a zákonné zasahovať do výroku o druhu ani výmere uloženého trestu v prospech ani v neprospech obžalovaného. Bolo tak namieste potvrdiť aj zákonnosť výroku o treste, nakoľko okresný súd zohľadnil, tak pri druhu ako aj výmere trestu odňatia slobody vrátane rozhodnutia o podmienечnom odklade výkonu trestu s probačným dohľadom a výmere skúšobnej doby spolu s uloženými povinnosťami, všetky všeobecné aj individuálne zásady platné pre ukládanie trestov a uložený trest zahrňujúci jeho jednotlivé výroky bol ukladaný v rámci zákonných trestných sadziieb.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, okresný súd správne poukázal na skutočnosť, že poškodení si riadne a včas v trestnom konaní uplatnili svoje nároky na náhradu škody priamo voči obžalovanému, ktoré náležite aj vyčíslili. Aj podľa názoru odvolacieho súdu napriek námietke premičania, bola zachovaná subjektívna i objektívna lehota na taký postup pri uplatňovaní nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že poškodený koncom roka 2016 na podnet právnik J. G. K. dospel k takému presvedčeniu, že zo strany obžalovaného ide o podvodné konanie a dňa 27.01.2017 podal v tejto veci trestné oznámenie, kde si vyčíslil aj výšku škody na konkrétnu sumu, aj keď ju následne upravoval. Obdobne aj poškodená G. H. F. takto postupovala už v trestnom oznámení dňa 03.03.2017, a to na sumu 5.500,- Eur, čo potvrdila aj vo svojich ďalších výpovediach. Následne na svojich nárokoch trvali, teda prenechajúc vec orgánom činným v trestnom konaní a súdom ako štátnym orgánom boli činní v zákonom požadovanom rozsahu. Poškodený E. F. si výsledne uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 21.930,- Eur a poškodená G. H. F. si uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 5.500,- Eur. Tito nároky boli poškodenými uplatnené v rámci trojročnej objektívnej lehoty a počas nej v rámci dvojročnej subjektívnej lehoty. Nedošlo k premičaniu nárokov poškodených na náhradu škody, a to ani čiastočne. Vecnú stránku týchto nárokov nároky v dostatočnom rozsahu potom okresný súd preskúmal, správne ustálil ich oprávnenosť a priamu príčinnú súvislosť so žalovaným konaním obžalovaného ako trestným činom úmyselným vo vzťahu k poškodenému E. F. na sumu 14.255,- Eur a u poškodenej G. H. F. na sumu 5.500,- Eur.

Aj výrok o odkázaní poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody je zákonný a odôvodnený, čím neumožňuje odvolaciemu súdu do neho zasahovať.

Nakoľko odvolací súd ani v postupe súdu prvého stupňa nezistil žiadne dôvody pre to, aby odvolaniu obžalovaného vyhovel, podané odvolanie ako nedôvodné jednomyseľne zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.